

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**
DRAADLOOS CONTACT
(Zoff Über'n Zaun)

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DRAADLOOS CONTACT- ZOFF ÜBER'N ZAUN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Jeroen Klokgieter - hoofd des huizes woning rechts, eenvoudige Joris Goedbloed, zonder capsones

Rosa - wederhelft, van 't zelfde gehalte

Ireen - hun dochter, wat je noemt "een stuk"

Opa - door alle wateren gewassen, voor alles in

Herbert Engerling - hoofd des huizes woning links, pedant ambtenaar

Luciel - wederhelft, die dezelfde ziekte heeft

Bob - hun zoon, die met deze instelling nogal problemen heeft

Mevrouw Blasius - buurvrouw, die nooit 'n kwaad woord over anderen zegt, behalve als ze d'r mond opendoet

Agent - wachtmeester De Bakker

DECOR:

Het stuk speelt in de achtertuintjes van een dubbelwoning. Voorlangs de buhne loopt 'n pad, via welk zich iemand van links naar rechts kan begeven en vice versa. De scheiding tussen de tuintjes kan eveneens aangegeven zijn door 'n paadje, of wat lichte begroeiing, maar beslist geen afrastering. Men moet moeiteloos van de ene tuin in de andere kunnen komen. De volgende noodzakelijke aanduidingen worden gegeven, gezien vanuit de zaal. In de linker woning is de familie Engerling gevestigd. Ze heeft 'n juweeltje van 'n grasmatt, waarop 'n deftige protserige tuinset, en ergens vooraan 'n deftige brievenbus. Deze tuin straalt voornaamheid uit. In de rechter woning huist de familie Klokgieter, in tegenstelling tot de Engerlings 'n vrijgevochten stelletje. Hun grasmatt ziet er zeer onverzorgd uit, terwijl hun tuinmeubels van de allergeodkoopste soort zijn en hun beste tijd gehad hebben. Er is ook 'n stretcher aanwezig, althans in het eerste bedrijf, en ergens staat 'n klein formaat tuinkabouter. Helemaal vooraan 'n provisorische vlaggenmast, waaraan vanaf de woning het elektriciteitsnoer voor de lampions bevestigd kan worden. De verdere aankleding, mogelijk

in de vorm van lichte begroeiing links, rechts en aan de voorzijde, is afhankelijk van de beschikbare ruimte en van het inzicht van de regisseur.

EERSTE BEDRIJF

De vroege morgen wordt aangegeven door het getjilp van vogeltjes, opa komt uit woning rechts in borstrok of onderhemd en met los hangende bretels over z'n broek, sluipt naar brievenbus links, haalt er de krant uit, gaat terug naar rechts en ergens zitten, woning links in de gaten houdend.

Opa: Daar gaan we weer op de vroege morgen! Eén enkele blik is al meer dan genoeg om je hele dag te bederven. Financiering van de pensioenen kan niet meer gegarandeerd worden! Korting op uitkeringen niet ondenkbaar! Daar gaat je de gal toch van overlopen! Heb ik daarvoor m'n hele leven pensioengeld betaald? O ja, dat zijn weer prachtige aansprekende koppen! Overstromingen in de U.S.A., krijg ik gelukkig geen natte voeten van. Gekke koeienziekte. Aardbeving op de Filippijnen, afsterven van de bossen, chemisch afvalschandaal, studenten op de barricaden, echtgenote in haar slaap gewurgd, voor alle zekerheid nog twee messteken in de hartstreek... heeft niets aan 't toeval overgelaten. (*bladert*) Zal er dan totaal niets opwekkends in staan? Aha, toch wel: Elisabeth Tayler kondigt haar negende huwelijk aan! Die zal 't ook nooit leren. (*uit woning links stemmen hoorbaar*) Hallo zeg, die is vroeg vandaag. Geeft je nog niet eens de kans op je gemak de krant te lezen. (*vouwt krant dicht, stopt ze vlug in de brievenbus, trekt zich naar achteren terug, neemt tuinkabouter, begint deze te poetsen, spuwt erop, veegt er met z'n zakdoek over etc.*)

Luciel: (*met Herbert op uit woning links, in dure ochtendjas en met krulspelden in, hij korrekt gekleed en met diplomatenkoffertje, zij frunnikt zorgzaam aan z'n kleren*) Heb je ook 'n schone zakdoek, beertje?

Herbert: Ja.

Luciel: En je hebt toch zeker ook de warme onderbroek aangetrokken, die ik gereedgelegd had, beertje? 's Morgens kan 't nog frisjes zijn.

Herbert: (*licht geïrriteerd*) Nee, heb ik niet. Ik zit nu al de halve dag weg te smelten op kantoor.

Luciel: Hoef je niet meteen kwaad om te worden. Ik bedoel 't toch goed. En je moet aan je blaasontsteking denken, dat weet je toch beertje.

Herbert: Luciel, ik ga naar kantoor om te werken en niet om m'n blaasontsteking te koesteren. En hou nu eens op met dat geduw en getrek en noem me niet steeds beertje in 't openbaar.

Luciel: (*beledigd*) Maar er is toch geen mens te zien beer... eh,

Herbert.

Herbert: Ik ben uiteinderlijk je echtgenoot en geen pluchen divanmonster. En kom, ik moet gaan. (*kusje op d'r wang*) Tot straks. (*richting links*)

Luciel: En denk eraan beer... eh, Herbert, onze buren geven vandaag hun tuinfeest, dus zorg ervoor dat je 'n beetje op tijd thuis bent. Op vrijdag kom je normaal gesproken toch al steeds wat eerder thuis.

Herbert: Ook dat nog! Kun je niet gewoon zeggen dat we geen zin hebben?

Luciel: Onmogelijk! Ze geven 't toch extra voor ons, omdat het onze eerste zomer samen als buren is.

Herbert: Helaas, ja. Maar je zou toch kunnen vragen of ze het niet nog 'n paar weken willen opschuiven. Misschien dat die proleet voor die tijd al in 't gras bijt.

Luciel: Herbert, dat is toch echt wel onbillijk van je. Ze zijn immers best aardig in de omgang en bovendien heb ik ook al 'n heerlijke bowl gereed staan.

Herbert: Ben niet kapot van dat soort verbroederingen...! (*naar brievenbus*) Zou ik warempel m'n krant nog vergeten ook. (*trekt haar uit de bus*) Gaffer, zal toch eens 'n hartig woordje met de bezorger moeten spreken. Moet je zien hoe hij ze nu weer in de bus gefrommeld heeft. Lijkt wel debiel, de kluns! (*af links voren*) Is toch gewoon schande.

Luciel: (*hem naroevend*) Zeg, dat feest, 't is toch maar voor deze ene keer, dus trek straks, als 't zover is, niet zo'n nors gezicht, anders valt 't... (*hoofdschuddend*) Typisch. Als hij iets niet wil horen, taait hij gewoon af. Maar ik ben uiteindelijk degene die de hele dag thuis is en maar moet zien met die mensen uit te komen. (*af in woning*) Verhipt, en de aardappelsalade moet ik ook nog maken!

Opa: Nu moet ik toch eerst eens in 't woordenboek gaan kijken wat 'n proleet is. Zal wel niet veel goeds zijn. Maar dan komt ie toch wel op z'n tellen aan 't passen, de verknipte bureauhengst.

Jeroen: (*in joggingkleding huppelend op uit woning rechts*) Aan de kant opa, anders kom ik uit m'n ritme.

Opa: (*af in woning en tegen tegelijkertijd opkomende Rosa*) Is hij toch al zó oud en heeft nog steeds niet begrepen dat hij zich belachelijk maakt. (*Jeroen maakt en passant nog wat gymnastische oefeningen*)

Rosa: Je kunt joggen zoveel je wilt, die bierbuik krijg je er toch niet meer af.

Jeroen: Schreeuw nog 'n beetje harder, weet zo meteen de hele buurt 't!

Rosa: (*lachend*) Mogen ze gerust horen, want gezien hebben ze de ballon die je van voren meesleept toch al lang.

Ireen: (*in nachtkledij aan raam*) Hé, geliefd ouderpaar, ik heb vandaag extra vrijaf genomen, zodat ik eindelijk eens 'n beetje kan uitslapen!

Jeroen: Doe dat dan ook.

Rosa: 't Stoort je immers niemand.

Ireen: Met jullie is gewoonweg niet samen te leven! (*trekt zich terug*)

Jeroen: Jouw dochter! Had al lang eentje op haar donder gehad moeten hebben.

Rosa: Op dat idee had je wel eens eerder mogen komen! En je kunt sprinten zoveel je wilt, als je maar niet vergeet dat we vandaag ons tuinfeest houden.

Jeroen: Bedoe je niet. Die paar lampjes heb ik in vijf minuten hangen. (*af rechts voren*) Ik ben er vandoor!

Rosa: Makkelijk zat. Hij hangt die paar lampjes op en ik kan voor de rest van 't werk opdraaien. Wie is eigenlijk op dat idiote idee gekomen, dat we voor die daar 'n tuinfeest moeten geven? (*overlegend*) Ik geloof warempel, dat ik dat zelf ben geweest. (*hoofdschuddend af*) Heb ik waarschijnlijk weer eens m'n sociale vijf minuten gehad.

Luciel: (*in ochtendjas op uit woning, met klein blikken trommeltje, dat ze even uit handen zet, voorafgegaan door nog boterham etende Bob*) Bobbie, weet je ook dat 't ongezond is om staande te ontbijten. 't Is toch bekend, dat de eerste maaltijd van de dag de belangrijkste is.

Bob: Maar helaas is 't ook die, waarvoor ik de minste tijd heb.

Luciel: Omdat je 's nachts ook altijd zo laat bent, Bobbie! Waar was je dan nu alweer? Heb je niet eens horen thuiskomen.

Bob: Allé moeder, moet je me uitgerekend nu 't hemd van m'n lijf vragen? Ik heb haast!

Luciel: Dat je ook altijd op 't laatste moment moet opstaan! (*is z'n kleren aan 't fatsoeneren*) En heb je ook nog dat hemd aangetrokken, waar van de kraag zo gerimpeld is. Hoe ziet dat nu uit! Uitgerekend nu je pas die nieuwe baan hebt.

Bob: Moeder, alstublieft! Mijn baas kijkt alleen maar naar m'n werk en niet naar m'n hemdkraag.

Luciel: Ja ja, zal wel. Maar zeg, je hebt er toch ook wel rekening mee gehouden, dat we straks naar 't tuinfeest hiernaast moeten, niet?

Bob: (*richting links af*) O man, ook dat nog!

Luciel: Zal best gezellig worden. (*het trommeltje nemend*) Hé wacht, je twaalfuurtje! Heb er ook 'n verrassingsei bijgestopt.

Bob: Wat?

Luciel: Daar was je als klein jochie ook al zo gek op, weet je nog?

Bob: Alstublieft moeder! Eerstens heb ik de leeftijd van verrassingseieren al lang achter me en tweedens heb ik dat twaalfuurtje vandaag niet nodig, want we krijgen dit weekend de schilders op kantoor. Hoef alleen maar even de post op te halen en er de dringendste zaken uit te halen.

Luciel: O ja? Is toch geweldig Bobbie! Ben je al helemaal op tijd voor 't feest.

Bob: Voor de tienduizendste maal moeder: ik heet Bob en niet Bobbie!
(*kwaad af*) Ben toch verdorie geen hondje!

Luciel: Prachtig humeur heeft 't manvolk vandaag weer. Sloof je je uit voor ze, de hele dag, met als enige beloning dat je afgesnauwd wordt. Als dat vandaag zo verder gaat...! (*gehaast af in woning*) Ajakkes, de aardappelsalade! En m'n haar moet ik ook nog...

Rosa: (*op woning rechts, terug naar binnen roepend*) En moet je nu al in de vroege morgen voor dat kastje zitten te koekeloeren opa?

Opa: (*achter bühne*) Dan zijn er de mooiste dingen op. Kom zelf maar kijken. Zo meteen weer 'n aflevering van 'n comedieserie! En gemakkelijk tegenwoordig, je hoeft niet eens meer zelf te lachen, dat zit er al allemaal in. Kun je je ook nooit vergissen.

Rosa: (*druk in de weer*) Gelukkig maar, want jij zelf bent al vergissing genoeg! In plaats van me 'n handje te helpen... (*wegwerpgebaar*) tegen dovemansoren!

Ireen: (*weer aan raam*) Maham, ik slaap!

Rosa: Doe 't dan eindelijk ook en verkondig 't niet alleen maar. (*Ireen met woedend gebaar weer weg van raam*)

Luciel: (*inmiddels op uit woning links, gekleed*) Goedemorgen, mevrouw Klokgieter. Wordt 'n prachtige dag vandaag, gegarandeerd.

Rosa: Hebben we toch zeker ook recht op, mevrouw Engerling, of niet soms?

Luciel: (*lachend*) Wij vrouwen tenminste wel, nietwaar? In tegenstelling tot 't manvolk, dat toch maar de hele dag loopt te mopperen. Maar zeg, mevrouw Klokgieter, doet u zich vandaag toch alstublieft niet al teveel moeite.

Rosa: Och, het gebeurt uiteindelijk ook niet iedere dag, dat je eens gemoedelijk met de burens bij elkaar kunt zitten. En de meeste voorbereidingen heb ik immers toch al getroffen.

Luciel: Ben echt eens benieuwd hoe mijn bowl u bevalt en ook de aardappelsalade. Iedereen maakt die immers 'n beetje anders.

Rosa: Maakt u zich daar maar niet ongerust over. Als ze wat drank achter de kiezen hebben wordt die wel soldaat gemaakt, ongeacht

of ze smaakt of niet.

Luciel: (*beetje gepikeerd*) Nou ja, als u er zo over denkt. Ik doe in elk geval serieus m'n best ook 'n kleine bijdrage aan 't feest te leveren. En mijn man loopt er zich ook al echt op te verheugen.

Ireen: (*op in short en topje en met 'n boek*) Als 't me dan toch niet vergund is om te slapen... Mam, waar is de parasol? Ha, goedemorgen mevrouw Engerling.

Luciel: (*afkeurend*) Ook 'n "luchtige" goedemorgen.

Rosa: In 't schuurtje. Maar wat moet je op 'n moment als dit met 'n parasol?

Ireen: Tegen de zon natuurlijk, omdat ik hier in de tuin ga liggen. Binnen is 't 'n leven als 'n oordeel, want opa heeft de teevee op windkracht elf staan.

Rosa: O nee freule, komt niets van in. Jij gaat me netjes helpen, inplaats van hier 't luie beest uit te hangen.

Ireen: Mam, eerstens heb ik m'n vrije dag en tweedens hebben we uitgemaakt dat ik 't onderdeel "hapjes" voor m'n rekening zou nemen en die maak ik precies één uur voor aanvang van de wedstrijd. (*af achter 't huis*) En geen minuut vroeger.

Luciel: Ja ja, de jeugd van tegenwoordig. Ik moet zeggen: mijn Bobbie helpt me waar hij maar kan. Ik moet 'm zelfs nog temperen zo af en toe. En dat, terwijl er in z'n nieuwe betrekking zowel geestelijk als lichamelijk nogal wat van 'm gevraagd wordt. En men mag niet vergeten dat hij nog maar 'n leerling is, nietwaar. Anderzijds kan hij blij zijn in 'n tijd als deze überhaupt werk te hebben, laten we eerlijk zijn. Maar als je ook z'n cijfers van 't eindexamen ziet! Op drie verschillende plaatsen had hij kunnen beginnen, moet u nagaan. En eh, 't zal toch niet zó zijn, dat Ireen momenteel geen werk heeft? Ik be-doel, omdat ze thuis is.

Ireen: (*terug met parasol*) Nee, Ireen is niet werkloos, maar heeft 'n vrije dag genomen. Verschrikkelijk, nietwaar.

Rosa: Ireen, niet zo pinnig alsjeblieft! Gedraag je!

Luciel: Nou ja, dan eh, dan zien wel elkaar vanmiddag. Hoe laat wordt er begonnen?

Rosa: Zo tegen drie had ik gedacht, dan duurt 't nog lang genoeg voordat 't nacht is. En m'n man wil de tuin nog 'n beetje versieren, begrijpt u?

Luciel: (*spits*) O ja? Misschien met 'n tweede tuinkabouter? (*af in woning*)

Ireen: (*haar naroevend*) Goed idee, mevrouw Engerling, zo'n single-dwerg moet zich immers eenzaam voelen, nietwaar!

Rosa: Ireen! Kun je nu niet eens één keer dat brutale mondwerk van

je in bedwang houden?

Ireen: Nee, bij die opgeblazen oliebol lukt me dat niet. Als ik hoor hoe die vol extase loopt te kwijlen over haar Bobbie, daar word 't je toch niet goed van! Hoop alleen maar dat ze dat wonderkind vanmiddag thuislaat.

Rosa: Kan ik me moeilijk voorstellen. Zo'n gelegenheid om met 'm op te scheppen zal ze niet laten schieten.

Ireen: Ben ik wél pleite... Ofschoon hij, eerlijk gezegd, in feite toch wel meevalt. En dat hij 't met zulke miserabele opvoeders moet doen is immers niet zijn schuld.

Rosa: *(bezwerend)* Niet zo hard! Hier kun je immers ieder woord horen!

Ireen: *(doende parasol op te stellen)* Nou en? Kijk alleen maar 's naar die gepolijste tuin van dat volk! Is toch gewoon walgelijk!

Rosa: Ik zou niettemin blij zijn als die van ons er ook zo uitzag. Maar jij zult 't niet in je hoofd halen eens wat onkruid uit te trekken.

Ireen: *(tikt met vinger tegen voorhoofd)* Engels gazon, je mag er niet eens op lopen.

Rosa: Wel met pantoffels aan.

Ireen: En dan die protserige tuinmeubelen! Dit zijn in feite toch maar doodgewone rijtjeshuis-tuintjes in een niet eens zo voorname buurt, maar die doen net alsof we hier in Beverly Hills zijn!

Rosa: Ja ja, maar de puinhoop bij ons is ook weer 't andere uiterste.

Ireen: *(gaat op stretcher liggen)* Ik zit er alleen nog op te wachten, dat ze 't gras met 'n nagelschaartje gaat trimmen.

Rosa: Je bent werkelijk 'n kleine kwaadaardige heks! *(zachter)* Maar gelijk heb je.

Ireen: Van wie stamt eigenlijk dat waanzinnige idee die snobs bij ons uit te nodigen?

Rosa: *(schuldig)* Van mij.

Ireen: O jé, ook dat nog! Nou ja, gedane zaken nemen geen keer. En nu kunnen we alleen maar hopen dat pap, na z'n derde biertje, z'n op z'n zachtst uitgedrukt middelmatige opvoeding niet meteen vergeet en helemaal uit de rol valt.

Rosa: Zo spreek je niet over je vader... zelfs niet als 't waar is.

Ireen: Luister mam, je kent pap en zijn beruchte uitglijders en ik zweer je, zowaar als ik hier nu minstens 'n uur blijf liggen, dat dit feest zal eindigen in 'n grandioos fiasco.

Rosa: *(handenwringend)* Lieve hemel! Ik wil alleen hopen dat je deze keer bij wijze van uitzondering eens geen gelijk krijgt. *(af in huis)* 'n Uur dame, en geen seconde langer, is dat duidelijk?

Ireen: *(lachend)* Maar elke onderbreking wordt er bijgerekend, dat

moge net zo duidelijk zijn.

Rosa: *(in deur nog even omdraaiend)* Ik zal 't wel eeuwig blijven betreuren dat ik jou niet alle klappen gegeven heb waarmee pap je alleen maar bedreigd heeft. *(af)*

Ireen: Ja ja mam, kinderen opvoeden is ook geen peuleschil. *(leest)*

Luciel: *(op uit huis met wasdroogrek, dat ze opzet, nog met krulspelden in, kijkt misprijzend en hoofdschuddend richting Ireen)* Tsch... *(af)*

Opa: *(op uit woning met zakje kersen, daaruit etend en pitten in z'n hand spuwend)* Heb net zo lang zitten te zappen, totdat ik 'n dozijn moorden bij elkaar had. Toch niet gek op 'n doordeweekse voorde-middag, niet? *(zet zich bij haar)* Stoor ik?

Ireen: Ja.

Opa: Geeft niet. Ben je aan 't lezen?

Ireen: Nee, blaadjes aan 't sorteren.

Opa: Wil je wat kersen?

Ireen: Nee, alleen m'n rust.

Opa: Rust en kersen passen goed bij elkaar... ze zijn suikerzoet, met alleen maar in elke tweede 'n worm.

Ireen: Dan eet alleen maar elke tweede. En kan ik nu verder lezen?

Opa: Maar zeker, 't zegt immers niemand wat... Eigenlijk jammer dat hier buiten geen afvalemmer meer staat, nietwaar?

Ireen: *(ademt diep, geïrriteerd)* In de keuken staat er een.

Opa: Ja zeg, ben toch zeker niet zo gek om voor ieder pitje apart naar de keuken te rennen. *(is opgestaan en spuwt 'n pit op de grasmat van de buren)* Moet je zien, staat goed op 'n engels gazon.

Ireen: Opa, wat doe je nu?

Opa: Ik spuw. Let op, nu mik ik 'm in de bloempot daar! *(spuwt)* Raak! Heb niet geweten dat ik 'n kunstspuwer ben!

Ireen: *(opgestaan, tot bij 'm)* Opa, dat kun je toch niet maken!

Opa: Waarom niet? Zie je hier ergens 'n verbodsbord? *(gooit pitten in z'n hand op 't gazon)* Kijk, nu heeft 't engels gazon opeens de mazelen gekregen! Maar ze is 't zelf schuld, de kakmadam. In ons tuintje, met veel gelukkiger, vrolijker en uitbundiger gras, zouden die paar pitjes niet eens opvallen.

Ireen: Opa, je bent 'n echte kwajongen, hihih! Maar kom, hou er mee op... als mam je trappeert!

Opa: Om nog maar te zwijgen van madam Engerling, hihih! Psst, ze komt eraan. *(vlug terug naar de stretcher, gaan onschuldig zitten, Luciel op uit woning)* Aha, onze buurvrouw, de luisterrijke koningin van de dageraad, weer even stralend als steeds. En vandaag extra hip, met al dat draadwerk in d'r haar.

Luciel: (*vrolijk*) Hé, opa Klokgieter! Al helemaal wakker zo te horen en altijd voor 'n grapje te vinden, nietwaar.

Opa: Ja ja, en nog steeds ontvankelijk voor de charmes van 'n mooie vrouw. (*in zichzelf*) Zij 't dan ook 'n overrijpe.

Luciel: (*gevleid*) Hoor nu toch dat oud vleiertje!

Opa: (*komt dichterbij*) Ja ja, ik werd in m'n goeie tijd niet voor niets vlotte Floris genoemd.

Luciel: Aha, zo eentje was u er dus.

Opa: Precies. En zo eentje ben ik nog steeds!

Ireen: Opa, oude bokken baltsen niet meer.

Opa: Weet ik. Maar we hadden 't over vlotte Floris, m'n kind.

Luciel: (*ziet de pitten, ontzet*) Nee maar! Wat is dat dan?

Opa: (*kijkt ook*) Hemeltje ja! Wat is dat dan?

Luciel: Ongehoord zoiets!

Opa: Precies, ongehoord! Moet 'n merel aan de diarree geweest zijn, exact boven uw zo zorgvuldig onderhouden engels gazon. Geen greintje respect hebben die beesten meer, nietwaar Ireen? (*die heeft moeite haar lachen te bedwingen*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto